

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 34. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_255-txt-shoot-idm1597.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Siden holdt Landshøvdingerne en Samling for sig selv, og handlede om hvem af dem der skulde fylke Hæren og være den øverste Stridshøvedsmand. Da sagde Kalv Arnesen at det kom fornemmelig Harek af Thjotøe til at være Hovedmanden her, thi, sagde Kalv, baade er han af Harald Haarfagers Afkom, og til ham bærer Kongen særdeles Nag for Grandkiølds Drab, saa at, faaer Olav Magten, er Ingen værre faren end han; desforuden er Harek ogsaa en forfaren Krigsmand og vil gjerne have Æren. Dertil svarede Harek, at til en saadan Bestilling vare de bedst skikkede som havde Ungdommen, og kunde være paa Færde, jeg derimod, sagde han, er nu gammel og skrøbelig og duer ikke stort til Krigen; desuden er jeg nær beslægtet med Kong Olav, og skal jeg end ikke rose af hvad jeg vandt derved, saa skikker det sig dog ingenlunde for mig, at være den, der skulde gaae i Spidsen for hans Fjender. Du, Thore! derimod, du er ret skikket til at være Hovedsmanden her, og føre an mod Kong Olav, og har Nogen Aarsag dertil, da er det dig, thi baade slog han dine Frænder ihjel, og drev dig selv i Landflygtighed som en fredløs Mand, Kong Knud har du svoret, og dine Frænder har du lovet at hævne din Asbjørn, og mener du vel at der times dig nogensinde en bedre Leilighed end nu, til paa eet Bræt at betale Kong Olav for al den Haanhed dig er vederfaret? Thore tog selv Svaret, og sagde: ingenlunde trøster jeg mig til at reise Banner mod Kong Olav, og være Hovedsmand for denne Hær; thi det er Thrønderne som have her det store Ord, og jeg maatte kiende deres Stolthed slet, om jeg tænkte at de vilde lyde enten mig eller nogen Halei; for Resten tør slet Ingen ved at minde mig om hvad Gjæld jeg er i til Kong Olav, jeg glemmer vist ei hvad jeg tabde dengang Kong Olav tog fire Mænd af Dage, allesammen Herrer i Væsen og Ædle af Byrd, min Brodersøn Asbjørn, min Svoger Ølver og begge hans Sønner, Thore og Grudgaard, og det er ikke meer end min Pligt at 36hævne dem alle. See, derfor har jeg udsøgt elleve af de raskeste Karle jeg har i min Gaard, og jeg skulde haabe, at kan vi faae Ram til Kong Olav, da skal vi ikke bemøde Andre med at staae for hans Sværd. Derpaa tog Kalv Arnesen til Orde og sagde: det kommer nu derpaa an om det Værk vi har taget os for, og hvortil vi samlede alt dette Folk, skal blive til et Narreværk eller ikke; men skal vi slaaes med Kong Olav, da vil der noget Andet til end som saa, at hver skyder Skjold for sig og Faren paa Andre, thi det maae vi betænke, at har Kong Olav endog kun en Haandfuld Folk imod os, saa er han en Helt som ikke er skye, og de Folk han har, er Karle han kan lide paa, som hverken blune eller svigte; har derimod selv vi, i hvem Hæren skulde speile sig, lidt Rystelse; vil vi ikke støtte paa Folket, sætte Mod i dem og gaae selv i Spidsen, da kan I troe om I vil, at det vil falde alle vore Helte paa Sinde at Staal bider Kjød, og hver seer da til at han kan hytte sig. Altsaa, vor Krigshær maae være saa stor som den vil, saa, naar vi komme i Kast med Kong Olav og hans Folk, da vil der gaae Syn for Sagn at vi komme til Kort, med mindre vi selv, som er Ophavsmænd til det Hele, har Mod i Bringen og kan sætte Ild i Folket saa de styrte samdrægtelig 37frem. Kan det ikke skee, da gjør vi bedst i intet Slag at vove, og vel kan jeg ikke vide om det just skulde være saa sikkert at stole paa Kong Olavs Miskundhed, eftersom vi syndes han var haard at bede da vi havde mindre forbrudt end nu i hans Øjne, men det veed jeg nok, at eftersom han skatter Folk i sit Følge, blev der vel Raad for mig, hvis jeg bad om Naade. Vil I nu derimod som jeg, da skal du, Svoger Thore, og du Harek, gaae ind og staae ved Hovedbanneret som vi vil alle være lige gode om at reise og følge. Lad os saa med Raskhed og Djærvhed sætte i Værk hvad vi toge os for, og føre Bønderne saaledes an at de ingen Banghed mærke os af, thi da først faaer Almuen Mod i Brystet, naar vi gaae og fylke med glade Ansigter og muntre dem op. Der nu Kalv havde saaledes talt, og sagt sin Mening, da gave de alle hans Ord Magt og sagde at Kalv skulde raade for det Hele, de vilde alle kjende ham for Hovedsmand og tage Stade hvorsomhelst han fandt for godt at tilsige.